

OH
LÁŠ
KY

- Během července a srpna se ruší **veškerý pravidelný program farnosti kromě mši sv., pondělních modliteb matek a páteční a nedělní adorace**
- V úterý 2. 7. bude na faře v 18:30 **setkání organizátorů dětského tábora.**
- Ve středu 3. 7. je svátek sv. Tomáše, apoštola.
- V pátek 5. 7. je **slavnost sv. Cyrila a Metoděje.** Mše sv. bude v Dýšíně v 18:00.
- V sobotu 6. 7. **nebude** z důvodu svatby Bětky Balandové

PRÁZDNOVÝ PRAVIDELNÝ PROGRAM

DÝŠINA:

pondělí

- 18:00 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 17:00 - možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv. (9.7. vše odpadá)

středa

- 17:30 – mše sv. (10.7. mše sv. nebude)

čtvrtek

- 17:30 – mše sv. (11.7. mše sv. nebude)

pátek

- 17:00 – adorace, možnost zpovědi
- 18:00 – mše sv. (12.7. vše odpadá)

sobota

- 17:30 - mše sv. (6.7. a 13.7. mše sv. nebude)

neděle

- 11:00 – zpovídání - kostel
- 11:30 – mše sv.
- kafe po mši - fara
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře (14.7. adorace nebude)

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv. 9:15 – kaple na návsi

- **NABÍDKA PRO MLÁDEŽ:** Od 14. do 20. 7. se v Nečtinech koná křesťanské prázdninové setkání náctiletých (14 – 18 let) **ÚLET** s bohatým programem. Informace a přihlášky na: fenc1@bip.cz, tel.:731 619 704.
- **NABÍDKA PRO MLÁDEŽ 18+:** Od 11. do 17. 8 se na Manětínsku koná dobrovolnická brigáda pro křesťanskou mládež od 18 let. **WOR(K)SHIP.** Na programu je pomoc potřebným a večerní program. Informace a přihlášky: workshop.farnostplasy.cz

kontakt: P. Pavel Petrašovský, 737 814 525, boyda@centrum.cz, www.farnostdysina.cz

O malých všedních důležitých věcech

Jedním z programů, které jsme na farní dovolené v Medžugorii absolvovali, bylo vystoupení jedné z vizionářek, které se údajně zjevuje Panna Maria. Jednou za čas prý veřejně přijde se svým poselstvím a vyšlo to právě v době, kdy jsme zde byli my.

Ten, kdo od toho očekával velké, zajímavé a strhující myšlenky, byl dozajista zklamán. Vizionářka vlastně neřekla nic nového, jen opakovala to, co lze nalézt v jakékoliv příručce o duchovním životě: Bůh nás má rád, je třeba se pravidelně modlit, je třeba se pravidelně zpovídat, je dobré mít někoho, kdo by nás duchovně doprovázel, je dobré se postit. Kdyby za tím nebyla ona příchuť senzace zjevení Panny Marie, určitě by tolik lidí nebylo ochotno cestovat takovou dálku, aby se dozvěděli něco tak samozřejmého, co přece navíc už dávno ví!

Ale třeba opravdu potřebujeme nadpřirozená zjevení, za nimiž cestujeme stovky kilometrů, abychom si konečně uvědomili to, co je jinak tak samozřejmé. Třeba jsme opravdu tak tupí, nechápaví a natvrdlí, že se musí Panna Maria už po léta zjevovat v Medžugorii, abychom si už konečně uvědomili, jak důležitá je modlitba a jak velká milost jsou svátosti a že zpověď by měla být slavnost našeho smíření s Bohem.

Je mi docela sympatické, že ono poselství vizionářky se vztahovalo k tak obyčejným věcem. Manželství stojí mnohem více na tom, jak se muž a žena chovají v těch nejobyčejnějších chvílích všedního života, než na tom, jak se chovají na týdenní dovolené v červenci u moře. Křesťanský život podobně stojí více na mé každodenní věrné modlitbě, každodenním setkávání s Kristem ve slavení mše sv., pravidelné upřímné zpovědi než na mimořádných zážitcích, které snad Bůh také jednou za čas také dopřeje.

„*Nečekej na svůj den, na svůj velký čin, každá chvíle se ti nabízí,*“ zpívá se v jedné písničce. Křesťanství není záležitostí mimořádných situací nebo velkých připravených akcí, křesťanství se žije ve všedních chvílích.

P. Pavel Petrašovský

PŘIJĚD POMOCT TAM, KDE TO MÁ SMYSL!
Šest dní budete konat své dílo, a společně s námi přinesete do přírody něco lepšího než jen vy.

workshop
...dobrovolnická brigáda

**21.-27.8.2013
MANĚTÍNŮV NEČTINŮV PRAZDINŮV ÚLET**

KDY? 11. – 17. 8. 2013
CO? Smýtí, šlapaní, řezání, sekat dříví, vařit, nalívat ploty, malovat zdi, stavět, opravovat, vymýšlet, pracovat – prostě pomáhat všude tam, kde je to třeba, a večer se společně bavít!
JAK? Přihlášku najdeš na workshop.farnostplasy.cz

18+

<http://workshop.farnostplasy.cz>

OMI
Místní akční skupina
PLZEŇSKÝ KRAJ

Farní dovolená v Medžugorii

Ve dnech 21. - 27. června vycestoval jeden malý autobus a jeden transit pod vedením pana Karla Maška na dlouhou cestu. Naším cílem byla Medžugorie, město v Bosně - Hercegovině, místo údajných zjevení Panny Marie.

Prvním dojmem byl úžas nad tím, kolik lidí z celého světa Medžugorie přitahuje. Za poměrně velkým kostelem se nacházela tribuna, kde se odehrával večerní program včetně mší svatých, před ní veliký prostor s lavičkami asi po pět tisíc lidí. Nezažili jsme, že by při oficiálním programu nebyly obsazeny.

Medžugorie je také jistě místem modlitby. Tři růžence, které se zde každý večer modlí, zaznívají v šumu mnoha jazyků. Během našeho pobytu zde se konaly dvě večerní hodinové adorace, každá opět za účasti několika tisíc lidí. Večer před naším odjezdem byla navíc v kostele celonoční adorace. Druhý den po našem příjezdu jsme vyrazili na Podbrdo - kopec nad městem s patnácti bronzovými zastaveními, mezi nimiž se opět davy lidí modlí desátky růžence. Bylo to moc krásné místo. Žádné vyasfaltované chodníčky, jen holá skála, nahoru se spíš leze než jde. Stejně to bylo o den později na Křiževaci, jen s tím rozdílem, že se zde pro změnu modlí křížová cesta a výstup je o poznání prudší. Vyrazili jsme sem už v pět hodin ráno, abychom se vyhnuli polednímu horku a abychom zde byli sami. Nicméně už v tak brzkou ranní hodinu se kopec hemžil poutníky, u mnoha zastavení se nás modlily křížovou cestu třeba čtyři skupinky naráz, každá v jednom koutku, každá jinou řečí.

Dále jsme zde navštívili komunitu Cenacolo, která poskytuje zázemí lidem, kteří byli závislí na drogách. V komunitě se mohou vyléčit a během několika dnů zde strávených otevřít svoje problémy, které je do područí drogy vehnaly. Přednášku pro nás měli dva bývalí narkomani a bylo to opravdu velmi silné. Dále jsme zde prožili česko-slovenskou mši sv. společně s našimi krajany, kteří zde byli také na pouti, velké mše sv. slavené v chorvatštině a latině asi stovkou kněží, účastnili jsme se přednášky jedná z vizionářek a mnoho dalšího.

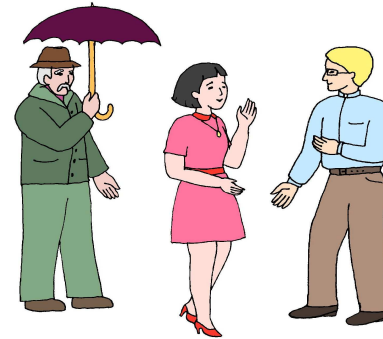

V úterý dopoledne jsme se rozloučili s Medžugorií a vyrazili na menší poutní místo - chorvatský Veprič inspirovaný francouzskými Lurdy. Zde jsme slavili mši sv. na oltáři umístěným v malé přírodní jeskyňce a po ní si prohlédli celé toto malebné místo zasazené geniálně v krásné přírodě.

A pak už bylo místem našeho směřování chorvatské moře. V úterý večer jsme si ho jen prohlédli, ale skoro celou středu jsme měli na koupání, plavání a opalování se. Noc jsme strávili v autobuse a ve čtvrtek 27. 6. jsme už ráno stanuli na půdě naší vlasti. Velké poděkování patří panu Karlu Maškovi na výbornou organizaci celé pouti.

Pro děti – Zástupy u Ježíše

Za Pánem Ježíšem šlo velké množství lidí. I lidé na obrázku dole jdou za Pánem Ježíšem – do kostela. Nahoře vidíš tři postavy. Najdi je i na dolním obrázku a vybarvi je.

sv. Cyril a Metoděj

Oba bratři pocházeli ze Soluně. Cyril, vlastním jménem Konstantin, se narodil kolem r. 827 jako nejmladší ze sedmi dětí. Jeho starší bratr Metoděj, rodným jménem snad Michal, byl úředníkem státní správy na území obydlené Slovany, kolem r. 840 se ale stal mnichem a přijal jméno Metoděj.

Oba bratři přišli v r. 863 na žádost knížete Rostislava přišli na Velkou Moravu. Aby jejich mise byla úspěšná, zavedli do bohoslužeb slovanský jazyk, pro který Konstantin vytvořil vlastní písmo a s jeho pomocí přeložil do staroslovánštiny téměř celý Nový Zákon, žalmý a misál, Metoděj přeložil životopisy církevních otců a nechal přeložit zbytek bible (kromě knih Makabejských).

Po několikaletém působení na Velké Moravě odjeli bratři do Říma (asi r. 867). Docílili příslibu papeže Hadriána II., že slovanská řeč bude uznána za další liturgický jazyk, a Metoděje papež vysvětil na kněze. Před návratem na Velkou Moravu však Konstantin onemocněl a 14. února 869 zemřel – před smrtí ještě stačil vstoupit do kláštera a přijmout řeholní jméno Cyril.

Metoděj byl vzápětí jmenován arcibiskupem Panonie (část Maďarska, Velká Morava a část Rakouska) se sídlem na Velehradě. Po návratu na Velkou Moravu jej však salcburský arcibiskup nechal uvěznit, neboť Panonii považoval za své misijní území. Metoděj se dostal na svobodu až po více než dvou letech na zákrok papeže Jana VIII., který jej potvrdil v úřadě a potvrdil i slovanský liturgický jazyk.

Metodějovou smrtí 6. dubna 885 končí i období slovanské liturgie na Velké Moravě (v Čechách se na některých místech udržela až do 11. století). Jeho žáci (asi 200 kněží, jáhnů a podjáhnů) museli opustit Velkou Moravu a uchýlili se do Bulharska a Chorvatska; staroslovanský jazyk (v upravené podobě) dosud žije v pravoslavné liturgii slovanských zemí.